

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

362.51

Szerző: *b. gy.*

Hely

Cím: *Egyszerűsítési tanulmány*

Idő

1931.

Forrás: *Képszava*

Személy

Bp.

(Hely)

1931. IV. 23.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helvyszám

34...

Egyszerűsítési tanulmány.

Bérczy törvényszéki egyesbíró szobájában egy sor széken ülnek a magyar igazságszolgáltatás fejei, az igazságügyminiszter, a törvényszék elnöke, az igazságügyminiszter, a törvényszék elnöke, az igazságügyminiszter, a törvényszék elnöke, az igazságügyminiszter, a törvényszék elnöke. *Tanulmányunkon* vannak, az egyszerűsítési törvényt tanulmányozzák. Ez az egyszerűsítési eljárás tudvalegyen abból áll, hogy a vádlottat vizsgálóbíró nélkül, kihallgatás nélkül egyenesen a bíróság elé állítják és mindjárt el is ítélik. Sok panasz volt az eljárás ellen, úgy látszik, azt akarják megállapítani a magyar igazságszolgáltatás hatalmának legfőbb birtokosai, hogy művik hogyan néz ki a gyakorlatban. *Megállapíthatják a tapasztalataikból, hogy nem valami jól néz ki.*

A teremben megilletődött esőnd — már akik meg vannak illetődve — már kívülről föltűnik, hogy bent valami baj lehet, mert riadt a teremőr area és nehezen akarja az embereket beengedni. Kezdődik az eljárás. Az első vádlott egy mérnök, aki bár is, Strahlenfeld a neve. Egy gramofon miatt került bajba, lefizette az első részletet, fölvet nem fizetett, amire a cég bepörölte azzal az indokkal, hogy jogtalanul eltulajdonította a gramofont, holott a tulajdonjog föntartásával vásárolta. Azt mondja a vádlott, ő nem adta el a gramofont, hanem odaadta az apósának, hogy vigye el, mert időközben újabb zajt csináló alkalmatosság került a lakásába, gyermeke született. A gyermek és a gramofon egyszerre sok lett volna, tehát az apósa elvitte a gramofont kölcsönbe. Visszahozatta volna, de azt se tudta, miért idézték be. Kéri, halasszák el a tárgyalást, hogy az apósának táviratozzon a gramofonért. A tárgyalást nem halasztják el, ellenben őt elítélik *egyheti fogházra*. Azt mondja, de hogy nyugszik bele, nem hagyja, hogy egy gramofon miatt tönkretegyék, amikor nem követett el semmit.

A következő vádlott Nagy Pál közművessegéd. A vád ellene hatósági közeg elleni erőszak, azzal vádolják, hogy megrugott egy rendőrt. A rendőr nincsen itt, mert közben agyonlőtte magát, természetesen nem amiatt,

hogy megrugta őt a vádlott. Ez a Nagy Pál kis, kopott ruhájú ember, foszladozó sapkáját idegesen forgatja a kezében és tagadja a rugást. Azt mondja, *nem fizette ki őt a mérnök és ezért nagyon mérges volt, azért történt minden*. Meg azért, hogy ittas volt. Kiderül, hogy többedmagával a fizetésére várt és várakozás közben unalmában beborozott. A kultuszminiszteriumban dolgoztak négyen, bevégezték a munkát és akkor „a méltóságos ur” — mondja — adott nekik *öt üveg bort*. Amint várakoztak a fizetésükre, megitták.

— Nem szoktam én kérem inni, megkeverte a fejemet, nagyon erős bor volt, amit a méltóságos ur adott — mondja.

A bortól fölbuzdulva, mérges lett a sok várakozás miatt, mert már három órája várt a pénzére és elkezdett kiabálni. Erre a házmeister rendőrt hívott, aki azt mondta neki, hogy fogja be a száját és menjen ki a házból, ő meg azt mondta, de hogy megy, amíg a pénzét meg nem kapja, szóval összeveszték, a rugást azonban tagadja. Két tanu ellene vall, elítélik *30 pengőre, megnyugszik*.

Sánta ember jön, két mankóval, fiatal ember, jól öltözött, sikkesztással van vadolva. *Rokkant katonatiszt*, a bíró azt mondja neki, üljön le, azt válaszolja kesernyés mosollyal, hogy *nem tud leülni soha, mindig állnia kell*. Azzal vádolják, hogy *kölcsönként egy írógépet és többé nem adta vissza, elzálogosította*. Azt mondja, nem zálogosította el, amíg a kórházban feküdt, a barátja vitte el az írógépet és nem tudja, mit csinált vele. A barátja itt is neki, hogy rendezel az ügyet, a bíró kéri tőle a levelet, azt mondja, nincsen nála, mert nem tudta, hogy szükség lesz erre. *El kell napolni a tárgyalást*.

Ószeresnő következik, a vád ellene, hogy ruhákat vett át és többé nem jelentkezett a pénzzel. A kirendelt védő azt mondja, nem tartozik ide az ügy, *hanem a járásbíróshoz*, az asszony ugyan kétszer volt már büntetve pénzbüntetésre, de nincsen semmi adat arra, hogy ezt a pénzbüntetést megfizette volna, vagyis, hogy az ítélet végrehajtották volna rajta,

tehát jogilag még nem büntetett előéletű. Az iratokból nem tudják ezt megállapítani, ezt a tárgyalást is el kell napolni.

A következő tárgyalást is el kell napolni. Hiába, nem megy olyan egyszerűen, ahogyan az igazságügyi urak elgondolták. Elvonul a miniszter kíséretével, a folyosókon várakozó emberek, kilakoltatásra, elítélésre várók, elkeseredett, bajba jutott emberek irigykedve néznek utánuk. Látszik az arcukról, hogy azt gondolják, könnyű ezeknek... *b. gy.*